

РЕШЕНИЕ

№ 8066

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Елена Георгиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1983** по описа за **2024** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 17505/19.01.24г на Началник сектор в О“ПП“–СДВР , с проц.представител юрк.А. против Решение № 123/08.01.24г по нахд № 14679/22г на СРС, НО, 17ти състав, с което е отменено НП № 22-4332-022626/07.11.22г на Началник сектор в О“ПП“–СДВР, с което на П. В. Л. е наложено адм.наказание на осн. чл. 185 от ЗДвП/глоба в размер на 20лв/- за нарушение на чл. 20 ал.1 от ЗДвП/не контролира ППС, което управлява/, както и адм.наказание на осн. чл. 175 ал.1 т.5 от ЗДвП/глоба в размер на 50лв и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец/- за нарушение на чл. 23 ал.1 т.3 б.“в“ от ЗДвП/при наличие на разногласия относно ПТП го напуска, не уведомява службата за контрол и не изпълнява указанията ѝ/.

В кас.жалба се твърди, че Решението е неправилно и проц. и мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП, претендира се юрк.възнаграждение, оспорва се като прекомерен евентуален адв.хонорар на насрещната страна - ако е над минимален размер. Твърди се, че СРС неправилно е ценил доказателствата, като е кредитирал само тези в полза на наказаното лице, но не и представените от АНО. В съд.заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът П. В. Л. се явява лично, като оспорва жалбата и моли за потвърждаване на първоинстанционното решение като правилно и законосъобразно.

Прокурорът моли за потвърждаване на Решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения/в случая се твърди и проц.незаконосъобразност/.

К.състав намира Решението на СРС за валидно и допустимо.Като постановен краен резултат/отмяна на НП/- същото се явява и мат.законосъобразно, макар и по други аргументи/ще се изложат по-долу/. Налице са допуснати проц.нарушения при събиране и анализиране на доказателствата, но те не са съществени- доколкото и да не бяха допуснати от СРС, резултатът би бил същия- отмяна на НП.

За да отмени НП, СРС е приел за безспорно установено, че именно Л. е причинила ПТП, респ. щетите по автомобила на А., но за първото нарушение по НП- не било посочено с какви действия или бездействия Л. е осъществила нарушението, а за второто нарушение - не е имало разногласия между двете/изобщо не е имало комуникация между тях/, т.е. не е осъществен фактическия състав на нормата. К.състав намира, че всъщност от доказателствата по АНП и събраните от СРС изобщо не се установява, че именно Л. е реализирала ПТП и е причинила щети по автомобила на А., респ. този основополагащ извод на СРС не се подкрепя от доказателства, респ. НП не се подкрепя от доказателства. В хода на АНП А. твърди, че не е видяла самото ПТП, но видяла в близост Л. да намества счупеното огледало на собствения си автомобил, като не успяла да проведе разговор с нея, но записала номера на автомобила ѝ. След което, вместо да подаде жалба до органите по ЗДвП, А. научила името на Л. от жена на улицата/неизвестно коя/, намерила Л. във фейсбук и ѝ се обадила- с твърдение, че Л. е причинила щети по автомобила ѝ. И в този разговор между двете, и в хода на АНП, и пред СРС /както и пред кас.инстанция/ - Л. отрича да е причинявала ПТП и твърди, че по нейния автомобил няма никакви щети и счупено огледало/както твърди А./ А. е следвало да подаде жалба до органите по ЗДвП, те да установят водача на посоченото от нея с рег.номер МПС /Л./, след което органите незабавно да проведат оглед на МПС-то на Л./за да се установи има ли и какви щети по него/. Всъщност, в хода на АНП събраните доказателства са "дума срещу дума" /А. срещу Л./, като очевидци на ПТП няма/нито актосъставителите, нито самата А. са очевидци/. Защо АНО дава превес на твърденията на А., остава неясно и необосновано от правна страна. При липсата на събрани други доказателства, твърденията на А./която не е очевидец/- не са достатъчни за извод, че именно Л. е причинила ПТП, респ. щети по автомобила ѝ.И двете нарушения се явяват недоказани относно автор на деянията.

По тези доводи Решението следва да се потвърди/правилно като краен резултат/.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 123/08.01.24г по нахд № 14679/22г на СРС, НО, 17ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: